

சபையின் நோக்கத்திற்குப் புறம்பே வாழ்வோரைக்குறித்த ஒரு விளக்கம்

[2:1-3]

பவுல் எபேசியரின் இந்தப் பகுதியை சபைக்கு தேவன் கொண்டுள்ள இரட்சிப்பின் நோக்கத்திற்கு புறம்பே வாழ்பவர்களைக் குறித்து வருத்தமிருந்த விளக்கமளிக்கத் துவங்குகிறார். 2:1-3ல் அப்போஸ்தலன் எபேசியர்கள் கிறிஸ்துவை அறிந்து கொள்வதற்கு முன் இருந்த நிலையை நினைவுபடுத்துகிறார்.

பாவத்தில் மரித்திருந்தார்கள் (2:1)

¹அக்கிரமங்களினாலும் பாவங்களினாலும் மரித்தவர்களாயிருந்தீர்கள்.

வசனம் 1. பெயர்ச் சொற்களான “அக்கிரமங்கள்,” “பாவங்கள்,” மற்றும் “மீறுதல்கள்” ஆகியன ஒரே பொருள் உடைய சொற்கள். வித்தியாசப்பட்ட இந்த வார்த்தைகள் ரோமர் 5:12-21 லும் கொலோசெயர் 1:14; 2:13 லும் மாறி மாறி (ஒருமையிலும் பன்மையிலுமாக) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. “பாவம்,” என்ற ஒருமை வார்த்தை, மனிதக் குடும்பங்களை ஆதிக்கம் செலுத்துகிற பாவத்தின் வல்லமையைக் குறிப்பிடுகிறது (காண்க ரோமர் 5-7); ஆனால் இந்த வசனப் பகுதியில் ஜனங்கள் செய்கிற பாவச் செயல்களின் தனிப்பட்டவரின் பன்மை செய்கையை குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறது.

பாவங்கள் என்ற வார்த்தை கிரேக்க பெயர்ச் சொல்லாகிய *hamartiai* யிலிருந்து (*hamartia*, விலிருந்து) மொழிபெயர்க்கப்பட்டது, அதன் பொருள் “இலக்கைத் தவற விடுவது.”¹ பாவம் என்பது ஒரு வில்லாள் ஒரு இலக்கைக் குறிவைத்து அம்பை எய்து அது குறிதவறி, இலக்குக்கு அப்பாலோ, முன்னாலேயோ, அல்லது இலக்கின் இரண்டு புறங்களில் ஏதாவது ஒரு புறமோ போய்விழுந்து விடுகிறது. அவன் “இலக்கை தவற விட்டுவிட்டேன்” என்று சொல்லுவான். புதிய ஏற்பாட்டில் இதுதான் பாவத்துக்குக் குறிப்பிடப்படுகிற மிகவும் பொதுவான வார்த்தை, கிரேக்க வசனங்களில் சுமார் 175 முறை காணப்படுகிறது.²

அக்கிரமங்கள் எனும் கிரேக்கப் பெயர்ச்சொல் *paraptōmasin* (*paraptōma* விலிருந்து வந்த சொல்). இதன் வினைச்சொல் “ஒரு நபரின் பக்கவாட்டில்

அல்லது ஒரு பொருளின் பக்க வாட்டில் விழுதல், தவறி ஒரு பக்கம் விழுதல், வெளிச் செல்லுதல், சரியான பாதையிலிருந்து திசைமாறுதல், அலைந்து திரிதல்” என்றெல்லாம் விளக்கமளிக்கப்பட்டுள்ளது.³ எபேசியர்கள் தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்யும் இலக்கைத் தவற விட்டு விட்டனர், புறம்பே வழுவிப்போய் விட்டனர், அல்லது தேவனுடைய வெளிப்படுத்தினை வசனத்திலிருந்து திசைமாறி போயிருந்தனர் என்று பவுல் குறிப்பிட்டார். ரோமர் 3:23 “எல்லாரும் பாவம் செய்து, தேவமகிமையற்றவர்களாகி,” என்று போதிக்கிறது. மனித நோக்கம் தேவனை மகிமைப் படுத்துவதுதான், ஆனால் பாவங்களும் மீறுதல்களும் இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றத் தடையாக இருக்கின்றன. எபேசியர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் விசுவாசமுள்ள பரிசுத்தவான்களாவதற்கு முன் மரித்தவர்களாயிருந்தனர் (காண்க 1:1). இந்த மரணம் சரீர மரணமல்ல, சரீரத்தில் அவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாவதற்கு முன்பும் பின்பும் சரீர ரீதியாக உயிரோடிருந்தார்கள். இருப்பினும் அவர்கள் கிறிஸ்தவர்களாவதற்கு முன் ஆவிக்குரிய முறையில் மரித்தவர்களாயிருந்தனர்.

ஆவிக்குரிய முறையில் மரித்தவர்கள் என்பதன் பொருள் என்ன? பூர்வீக தீர்க்கதரிசி, “உங்கள் அக்கிரமங்களே உங்களுக்கும் உங்கள் தேவனுக்கும் நடுவாகப் பிரிவினை உண்டாக்குகிறது” என்று சொன்னார் (ஏசாயா 59:2). “அக்கிரமம்,” எனும் வார்த்தைக்கு எபிரேய மொழியில் ('awon), “பாவம், குற்றம், ... தவறு” என்றெல்லாம் பொருள்படும்.⁴ பாவம் ஒரு நபரை தேவனிடத்திலிருந்து பிரிக்கிறது. “மரணம்” என்பது “பிரிவு” - ஒரு மனிதனுடைய சரீரத்திலிருந்து அவனுடைய ஆவிபிரியும்போது மரித்தவனாகிறான் (யாக்கோபு 2:26). பாவத்தினால் ஒருவர் தேவனிடத்திலிருந்து பிரிக்கப்படும்போது, ஆவிக்குரிய முறையில் அவர் மரித்தவராகிறார். சரீரத்தில் அவர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கலாம்; அவர் ஒரு கணவனாக, தகப்பனாக தனது அன்றாட வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கலாம் - ஆகிலும் அவர் பாவத்தில் வாழ்பவராக இருப்பின் தேவனுடனான உறவுமுறையில் அவர் மரித்தவராகிறார். ஒருவர் பாவத்தில் வாழ்ந்து பாவத்திலேயே மரிக்கும் போது, அவர் நித்தியத்துக்கும் தேவனிடத்திலிருந்து பிரிந்தவராகிறார். ஏனெனில் “பாவத்தின் சம்பளம் மரணம் ...” (ரோமர் 6:23), அதாவது, நித்திய மரணம்.

மீறுதல்களில் மரித்தவர்கள் அல்லது பாவத்தில் மரித்தவர்கள் கிறிஸ்துவுடனே கூட ஞானஸ்நானத்திலே அடக்கம் பண்ணப்படலாம், பிறகு, அவருடனே கூட எழுப்பப்பட்டு, அவர்கள் பாவமன்னிப்பு பெற்றுக் கொள்ளுகிறபடியால் அவர்கள் ஜீவனை அடைகிறார்கள் (காண்க கொலோசெயர் 2:12, 13). எபேசியர்கள் மரித்தவர்களாயிருந்தனர்; ஆகிலும் அவர்கள் ஆவிக்குரிய முறையில் பிழைத்திருக்கும்படி செய்யப்பட்டார்கள் என்று பவுல் எழுதுகிறார், இந்த அதிகாரத்தின் பின்பகுதியில் அவர் எழுதியிருப்பது அதற்கு ஆதாரமாயிருக்கிறது. கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலிலும் உயர்த்தப்பட்டதிலும் பயன்படுத்தப்பட்ட தேவனுடைய அதே வல்லமை இதையும் செயலாற்றியது என்று விளங்கப்பண்ணப்படுகிறது.

உலகத்தோடு நடத்தல் (2:2)

²அவைகளில் நீங்கள் முற்காலத்திலே இவ்வுலக வழக்கத்திற்கேற்ற

படியாகவும், கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகளிடத்தில் இப்பொழுது கிரியை செய்கிற ஆகாயத்துப் பிரபுவாகிய ஆவிக் கேற்றபடியாகவும் நடந்து கொண்டீர்கள்.

வசனம் 2. எபேசியர்கள் அவர்களுடைய அக்கிரமங்களினாலும் பாவங்களினாலும் மரித்தவர்களாயிருந்த போது இவ்வுலக வழக்கப்படி நடந்து கொண்டார்கள். “நடந்து கொண்டார்கள்” என்பது வினைச்சொல்லான *peripateō* மற்றும் அதன் பொருள் “வாழ்வது, ஒருவருடைய வாழ்க்கையை ஒழுங்குபடுத்துவது, ஒருவர் தன்னை ஒழுக்கத்துடன் வைத்துக் கொள்வது, ஒருவருடைய வாழ்க்கையை கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துக் கொள்வது, தனது நடத்தையை சீராக வைத்துக் கொள்வது” என்பதாகும்.

“இவ்வுலக வழக்கத்திற்கேற்றபடி” என்பது *aion*, என்பதன் மொழியாக்கம், “போக்கு,” மற்றும் *kosmos*, “உலகம்.” *Aiōn*, என்பது ஒரு பருவத்தை அல்லது காலத்தைக் குறிக்கிறது,⁶ *kosmos* என்பது உலகத்தில் வாழும் ஜனங்களைக் குறிக்கிறது.⁷ இந்த வசனப் பகுதியில் பவுலால் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளபடி, “பருவம்” அல்லது “உலகம்” ஆகியன அந்தக் காலக் கட்டத்தில் தேவனுடைய வழிக்கு விரோதமாயிருக்கிற எந்த நபரையும் குறிக்கும். அப்படிப்பட்டவன் நீடித்திருக்க மாட்டான். எபேசியர்கள், “அப்போதைய ஒழுக்கங்கொட்டு தரங்குறைந்த வாழ்க்கையை வாழ்ந்து கொண்டிருந்த உலகத்தோடு முழு காலமும் வாழ்ந்திருந்தார்கள். அது மனிதனுடைய வீழ்ச்சியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதால் நித்தியகாலத்துக்கும் நீடித்திருக்கும் பரலோகராஜ்யத்துக்கு அவை முரணான செயல்.”⁸ இப்படிப்பட்ட வாழ்க்கையை வாழ்வது அக்கிரமங்களினாலும் பாவங்களினாலும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட ஒரு நிலை.

வசனம் 2. இந்த வசனத்தின் மீதிபகுதியில், தேவனுடைய நோக்கத்துக்குப் புறம்பே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறவர்களைக் குறித்து மூன்று உண்மைகளை பவுல் முன் வைக்கிறார்: அவர்கள் “ஆகாயத்து பிரபுவாகிய ஆவிக் கேற்றபடி” நடந்து கொண்டு வாழ்பவர்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட “ஆவி” அவர்களுக்குள் “இப்போது கிரியை செய்கிறது,” மற்றும் அவர்கள் “கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகளாயிருக்கின்றனர்.”

ஆகாயத்து அதிகாரப் பிரபு யார்? எபேசியரில், பவுல் மனுஷருடைய நலனுக்கு எதிராகவும் தேவனுடைய நோக்கத்திற்கு எதிராகவும் இருக்கிற சக்திகளைக் குறித்துப் பேசினார். 6:12ல், கிறிஸ்தவர்களின் போராட்டத்தைக் குறித்துப் பேசிய அவர் “துரைத்தனங்களோடும், அதிகாரங்களோடும், இப்பிரபஞ்சத்தின் லோகாதிபதிகளோடும், வானமண்டலங்களிலுள்ள பொல்லாத ஆவிகளோடும் நமக்குப் போராட்டம் உண்டு,” என்றார். இந்த சக்திகளுக்கு அப்பால் நபர்த்துவத்திலும் ஒரு சக்தியுண்டு, அது “பிசாசு” (4:27; 6:11), “பொல்லாங்கன்” (6:16), இந்த நபர்த்துவ சக்தியாகிய பொல்லாங்கன் “இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் தேவன்” (2 கொரிந்தியர் 4:4). “ஆகாயத்து பிரபு ஆவி” சாத்தானைக் குறிக்கிறது. “பிரபு,” என்ற வார்த்தை *archon*, எனும் கிரேக்கப் பெயர்ச்சொல்லிலிருந்து வருவது. அதன் பொருள் “நபர் அல்லது பொருளில் முதன்மைத்துவம்” வகிப்பது.⁹ தனது ராஜ்யத்தில் அவனே அதிகாரத்தில் முதன்மையானவன். “அதிகாரம்” என்பது *exousia* என்ற வார்த்தையின் மொழிபெயர்ப்பு அதன் பொருள் “துரைத்தனம்,” வசனம்

2ல் பிசாசுகளை ஆளுகிற சாத்தானைக் குறிக்கிறது. சாத்தான் ஆவிக்குரிய ரீதியில் செயல்படுகிறான் என்று பவுல் சொன்னார், மனித வார்க்கத்தை அவன் இரையாக்கி இரட்சிக்கப்படாதவர்களை ஆதிக்கம் செலுத்துகிறான்.

இங்கே ஒரு கேள்வி எழும்புகிறது: ஆவி என்பது யாரை அல்லது எதைக் குறிக்கிறது. சாத்தான் “ஆவி இப்போது கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகளிடத்தில் கிரியை செய்கிறதா,” சாத்தான் தானா, அல்லது சாத்தானுக்கு ஒப்புக்கொடுத்த ஒரு நபரைக் குறித்து ஆவி என்ற பதம் குறிப்பிடப்படுகிறதா? பின்னதாகச் சொல்லப்படுவதே சரியானது. “ஆகாயத்துப் பிரபுவாகிய அதிகாரி” என்பது “ஆவியைக்” குறிப்பதாகக் காணப்படலாம், கிரேக்க இலக்கணத்தின் அடிப்படை விதி அதற்கு எதிராக இருக்கிறது.¹⁰ “பிரபு” என்பது குற்றச்சாட்டைக் குறிக்கிற பதம், மற்றும் “ஆவி என்பது பொதுப்பதம்.” கிரேக்க இலக்கணப்படி, “ஆவி” என்பது “பிரபு” வுக்கு குறிப்பிடும் சொல்லாக இருப்பின், அது ஒரே விதமான பதமாக இருக்க வேண்டும். அப்படியிராதபடியால், அதற்கு மாறாக நாம் சாத்தான் (1) “ஆகாயத்து லோகாதிபதிகளோடும்” (2) இரட்சிக்கப்படாதவர்களின் “ஆவியிலும்” ஆளுகை செய்கிறான் என்று முடிவு செய்கிறோம்.

சாத்தானின் பிடியின் கீழ் இருப்பவர்கள், தேவனை அறியாதவர்களும் கலகம் பண்ணும் ஆவி உள்ளவர்களாயும் இருக்கின்றனர். யாராவது ஒருவரை “அன்பின் ஆவியை உடையவர்” என்றோ, “இரக்கத்தின் ஆவியை உடையவர்” என்றோ அல்லது “தயவின் ஆவியை உடையவர்” என்றோ சொல்வார்களாகில், நாம் அன்பு, இரக்கம் அல்லது தயவு என்பது ஒரு நபருடைய குணாதிசயத்தின் ஒரு பகுதி என்று நாம் அறிந்து கொள்கிறோம். அதேபோல்தான், பவுல் “கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகளிடத்தில் கிரியை செய்கிற ஆவி,” என்று சொல்லப்படுவதை பேசிய போது, இரட்சிக்கப்படாதவர்களை அவர்களுக்குள் இருக்கும் ஆவியின் குணாதிசயத்தைக் குறிப்பிட்டு அவர்கள் அதற்கு ஒப்புக் கொடுத்தினால் ஏற்பட்ட விளைவு “ஆகாயத்து பிரபுவின் அதிகாரத்துக்கு கீழ்ப்படிபவர்களானார்கள்” என்று சொல்லுகிறார். கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகள் கீழ்ப்படியாமையில் வாழ்ந்து அதன் குணாதிசயத்தால் குறிப்பிடப்பவர்கள். அவர்கள் யாக்கோபும் யோவானும் “இடிமுழக்கத்தின் பிள்ளைகள்” என்று அழைக்கப்பட்டது போலவே “பிள்ளைகள்” என்று அதிகபட்சப்பொருளில் பேசப்படுகிறது (மாற்கு 3:17), மேலும் பர்னபா “ஆறுதலின் மகன்” என்று அழைக்கப்பட்டான் (நடபடிகள் 4:36). கரடுமுரடான கோபமடையும் ஒருவனை “இடிமுழக்கத்தின் பிள்ளை” என்றும், அல்லது “ஊக்கமளிக்கும் ஒருவரை” “ஆறுதலின் மகன்” என்றும் அழைப்பது போலவே கீழ்ப்படியாமல் வாழ்கிற ஒருவனை “கீழ்ப்படியாமையின் மகன்” என்றும் குறிப்பிடுவது இயல்பு.

இந்த “ஆவி” கீழ்ப்படியாதவர்களிடத்தில் கிரியை செய்வதாகக் கூறப்படுகிறது. “கிரியை” என்பது கிரேக்க வினையான *energeō*, என்பதன் பொருள், அது ஏதோ ஒன்று “செயல்படுவதைக்” குறிப்பிடுகிறது.¹¹ இந்த அதிகார ஆவி கீழ்ப்படியாதவர்களைத் தன்வசப்படுத்தி அவர்களுடைய இருதயங்களில் சாத்தான் தனது விளைவை அதிகமாகக் கொண்டிருந்தபடியால் கறுகறுப்பாய் இயங்கிக் கொண்டு இருந்தது. இந்த ஜனங்கள் “கீழ்ப்படியாமையில்,”

இணைந்திருந்தனர், அதன் கிரேக்க வினைச்சொல் *apeitheia*, இதன் பொருள் அவர்கள் “சம்மதியாதவர்களாயிருந்தனர், இணங்காதவர்களாயிருந்தனர்.”¹² அவர்களுடைய வாழ்க்கையை சாத்தான் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்க அனுமதித்திருந்தபடியால், அவர்கள் சவிசேஷத்தை ஏற்றுக் கொள்ள சம்மதம் பண்ண இயலவில்லை, ஆகையால், மேலும், அவர்கள் அதற்கு இணங்கவில்லை. 2 கொரிந்தியர் 4:4ல் பவுல் குறிப்பிட்டபடி, “கிறிஸ்துவின் மகிமையான சவிசேஷத்தின் ஒளி அவிசுவாசிகளாகிய அவர்களுக்கு பிரகாசமாயிராதபடிக்கு, இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனானவன் அவர்களுடைய மனதைக் குருடாக்கினான்.” சாத்தானின் ஆதிக்கத்தால், அவர்கள் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு மதிப்பளிக்காமல் போனார்கள்.

இந்த வசனம் நமக்கு, எபேசியர்களைப் போலவே, கிறிஸ்து எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக உயர்த்தப்பட்டார் என்பதும், சாத்தானையும் உட்படுத்தியே பேசினார் என்பதும் நினைவூட்டப்படுகிறது. சாத்தானின் வல்லமை பலவகையிலும் குறுகச் செய்தநிலையில் - பவுல் அவைகளை அவர்களுடைய கடந்த காலத்துக்கு உரியது என்று விவரித்தபடியால் - சாத்தான் இன்னமும் வல்லமையுள்ள எதிரியாகவே இருக்கிறான். கீழ்ப்படியாதவர்களிடத்தில் அவன் தொடர்ந்து மிரட்டலுக்குரியவனாக இருந்து வருகிறான் (4:27; 6:10-20).

இச்சையில் வாழ்தல் (2:3)

³அவர்களுக்குள்ளே நாமெல்லாரும் முற்காலத்திலே நமது மாம்ச இச்சையின்படியே நடந்து, நமது மாம்சமும் மனசும் விரும்பினவைகளைச் செய்து, சுபாவத்தினாலே மற்றவர்களைப் போலக் கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாயிருந்தோம்.

வசனம் 3. தேவனுடைய நோக்கத்துக்குப் புறம்பே வாழ்வோரைக் குறித்த இன்னுமொரு விளக்கம் கொடுக்கப்படுகிறது. எபேசியர்கள் “பரிசுத்தவான்களாகவும்” “கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் விசுவாசிகளாகவும்” மாறுமுன் அவர்களும் அவர்களுக்குள்ளே, அதாவது “கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகளுக்குள்ளே” இருந்தார்கள் (2:2, 3). கீழ்ப்படியாமல் வாழ்ந்த சமுதாயத்தின் ஒரு அங்கமாய் அவர்களைப் போல அவர்களுக்குள்ளே வாழ்ந்தார்கள். பவுல் இந்தக் கூட்டத்தோடு தம்மையும் சேர்த்து, அவர்களுக்குள்ளே நாமெல்லாரும் ... இருந்தோம் என்று சொன்னார். “இருந்தோம்” என்ற கிரேக்க வினைச்சொல் *anastrophō*, என்பது “ஒருவருடைய நடத்தையின்படியான முறையில்” என்று பொருள்.¹³ அந்த பரிசுத்தவான்கள் ஒரு காலத்தில் “கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகளுடைய” நடத்தையைப் போலவே “தங்கள் நடத்தையை அமைத்துக்கொண்டிருந்தனர்,” பாவத்தில் மிக அதிகமாய் மூழ்கினவர்கள் பாவத்தின் “பிள்ளைகளாய்” இருந்தார்கள். அவர்கள் மாம்ச இச்சையின்படியே வாழ்ந்தார்கள். “இச்சை” என்பது கிரேக்க வினைச் சொல்லாகிய *epithumia*, “ஒரு உணர்ச்சி வசப்பட்ட ஏக்கம் விருப்பத்துடன் ஏங்கிக் காத்திருந்தலை” குறிக்கும்,¹⁴ அது நலமான ஆசையாகவோ அல்லது மோசமான ஆசையாகவோ இருக்கலாம்,

அது “மாம்சத்துடன்” சம்பந்தப்படுத்தப்பட்டது.

கிறிஸ்தவனின் மாம்ச ஜீவியத்தில் ஆவியினால் கொடுக்கப்படும் கனிக்கு முரணாக மாம்சத்தின் கிரியைகளை பவுல் அடிக்கடி காட்டியிருக்கிறார் (கலாத்தியர் 5:16, 24; ரோமர் 7:5; 13:14). “மாம்சம்” என்பது (*sarx*) மொழிபெயர்க்கப்பட்டபடி “ஒரு நபரின் மாம்சப்படியான நிலைமையை மாத்திரம் வெறுமனே குறிப்பிடுவதில்லை, மாறாக மனித வாக்கத்தின் பாவத்தினால் தேவனுக்கு எதிரான செய்கையின் எல்லையைக்குறிப்பிடும் சொல்” இது.¹⁵ ஒரு நபர் மாம்சத்தின்படி ஆதிக்கம் செலுத்தப்படும் வரை, அவன் தேவனைப் பிரியப்படுத்த முடியாது (ரோமர் 8:8).

எபேசியர்கள் “மாம்ச இச்சைகளின்படி மாத்திரம் வாழவில்லை,” மாம்சமும் மனதும் விரும்பினவைகளையும் செய்து வந்தார்கள். “செய்து வந்தார்கள்” (*poieō*) என்பது “செயல்படுத்துதல், நடப்பித்தல், வெற்றிகரமாக செய்து முடித்தல்” என்றெல்லாம் பொருள் கொடுக்கிறது.¹⁶ இதன் பெயரெச்சம் நிகழ்காலத்தில் பேசப்படுகிறது, ஆக இந்த ஜனங்கள் ஒரு நடத்தையில் தொடர்ந்து செயல்படுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். “விரும்பியவைகளை” என்ற கிரேக்க வாந்ததை (*thelēma*), “உணர்ச்சி மிகுதியால் வரும் ஆவல்” என்று பொருள்படுகிறது.¹⁷ ஜனங்கள் உணர்ச்சி வசத்தால் கொள்ளை போகப் பட்டவர்களாயிருந்தார்கள் அவர்களுடைய பாவ வாழ்க்கைக்கு காரணமில்லை. “மாம்சத்தினால்” ஆட்கொள்ளப்பட்ட ஒரு நபருக்குள் மனதும் (*dianoia*) கெடுக்கப்பட்டிருந்தது. *Dia* என்பது இந்த ஜனங்கள் பவுலால் விளக்கப்படுத்தப்பட்டபடி தாங்கள் செய்தவைகளை “முற்றிலும்” எண்ணிப்பார்த்திருந்தார்கள், அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தபடி வாழ நிச்சயித்திருந்தனர். மாம்சத்தின் மனமானது கீழ்ப்படியாமையாய் இருக்கிறது. ரோமர் 8:5-8ல், மாம்சத்தின்படி பிழைக்கிறவர்கள் மரணத்துக்கேதுவானவர்களாயும் தேவனுக்கு பகைஞராகவும் இருப்பதாக பவுல் பேசுகிறார்.

கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாக குறிக்கப்பட்டனர் (2:3)

³சுபாவத்தினாலே மற்றவர்களைப்போலக் கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாயிருந்தோம்.

வசனம் 3. கீழ்ப்படியாமையின் கடைசி விளக்கம் அளிக்கப்படுகிறது. எபேசுவில் இருந்த விசுவாசிகள் ஒரு காலத்தில் “கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகளாக” இருந்தது போலவே, பவுல் அவர்கள் கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாகவும் இருந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார். “கோபாக்கினை” என்று குறிப்பிடுவது திட்டமாக தேவனுடைய கோபாக்கினையைக் குறிக்கிறது, முரட்டாட்டம் உள்ளவர்களாயும் தேவனுக்கு விரோதமாயும் வாழுகிறவர்களுக்கு இது தகுதியானதே (ரோமர் 1:18). தேவனுடைய தன்மை முற்றிலும் பரிசுத்தமானது; அவர் ஒருபோதும் பாவத்தை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார். எல்லாவற்றுக்கும் மேல், தேவனுடைய பரிசுத்தம் பாவத்தின் மீது தீர்ப்பைக் கொடுக்க வலியுறுத்துகிறது (ரோமர் 6:23). பாவத்தில் வாழுகிற அனைவரும் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்புக்குத் தகுதியானவர்கள். யூதர்களைக்

குறித்து பவுல், “உன் மனக்கடினத்திற்கும் குணப்படாத இருதயத்திற்கும் ஏற்றபடி, தேவனுடைய நீதியுள்ள தீர்ப்பு வெளிப்படும் கோபாக்கினை நாளிலே உனக்காக கோபாக்கினையை குவித்துக் கொள்கிறாயே” என்று சொன்னார் (ரோமர் 2:5). அனைத்துப் பாவங்களும் தேவனுடைய பரிசுத்தத்திற்கு விரோதமானது, தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு பாவத்தின் மீது உற்றப்படுகிற அவருடைய நீதி. மற்றவர்களைப் போல எனும் வார்த்தைகளை பவுல் பயன்படுத்திய போது, அவர் எல்லா ஜனங்களையும் சுட்டிக் காட்டி - கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பவர்களையும் இல்லாதவர்களையும் குறிப்பிட்டு - தேவனுடைய நீதியுள்ள தீர்ப்புக்குரியவர்கள் என்று சொன்னார். ஆகிலும், கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பவர்கள் (ஒருகாலத்தில் அவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குப் புறம்பேயிருந்து தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்புக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்தவர்கள்) “இப்பொழுது தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்து (கிறிஸ்து மூலமாய்) இரட்சிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்” (ரோமர் 5:29).

சபாவப்படி மனிதவர்க்கம் தேவனுடைய கோபாக்கினைக்கும் நியாயத்தீர்ப்புக்கும் உரியவர்கள். இந்த விளக்கச் சொல், *phusis*, எனும் வார்த்தையின் மொழியாக்கம், இது கலாத்தியர் 2:15 லும் காணப்படுகிறது, அங்கே பவுல் “யூதர்களின் சபாவப்படி” என்று பேசினார். “சபாவப்படி யூதர்கள்” பிறப்பினால் யூதர்கள், அது பின்னதாக நிகழ்ந்த ஒரு தெரிவு அல்ல. இந்த வசனப்பகுதியில் குறிப்பிடப்படுகிறது, பிறப்பிலிருந்தே, நாம் ஆதாமின் சபாவத்தை பாவஞ்செய்ய ஏதுவாய் பெற்றிருக்கிறோம் என்பதே, ஆகிலும், நாம் பிறப்பிலேயே பாவிக்களாக பிறந்தவர்களல்ல, தவறாக ஆதாமின் பாவத்தின் குற்றத்தை சுமந்து கொண்டு பிறப்பதாக சிலர் சொல்லுவது போலல்ல. எசேக்கியேல் 18:20ல், தேவன் சொன்னார், “பாவஞ்செய்கிற ஆத்துமாவே சாகும். குமாரன் தகப்பனுடைய அக்கிரமத்தை சுமப்பதில்லை, தகப்பன் குமாரனுடைய அக்கிரமத்தை சுமப்பதில்லை ...” இதைக் காட்டிலும் இன்னும் எவ்வளவு தெளிவாக அவர் விளக்கிச் சொல்லியிருக்கக் கூடும்?

கிறிஸ்து எல்லாருக்காகவும் மரித்தாரா? ஆம், அவர் எல்லாருக்காவும் தான் மரித்தார்! இருப்பின், ஏன் எல்லாரும் இரட்சிக்கப்படவில்லை? இதற்கான பதில் எல்லாரும் சவிசேஷத்துக்குக் கீழ்ப்படியவில்லை. ரோமர் 5:19 ல், பவுல் சொன்னார், “அன்றியும் ஒரே மனுஷனுடைய கீழ்ப்படியாமையினாலே அநேகர் பாவிக்களாக்கப்பட்டது போல, ஒருவருடைய கீழ்ப்படிதலினாலே அநேகர் நீதிமாண்களாக்கப்பட்டனர்.” கிறிஸ்து சிலுவையின்மேல் மரித்தபோது, எல்லா நபர்களும் நீதிமாண்களாக்கப்படுவது *சாத்தியமாயிற்று*. ஒருவர் சவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படியும் போது, அவர் *உண்மையில் நீதிமாணாக்கப் படுகிறார்*. அதேபோல, ஒவ்வொருவரும் ஆதாமின் மனுஷீக சபாவத்தைப் பெற்றிருப்பதால் பாவிக்களாக்கப்படுவது *சாத்தியமாயிற்று*. *உண்மையில்*, நமது செயல்களும் நாமே பொறுப்பேற்றும் பருவம் வரை மற்றும் தனிப்பட்ட முறையில் பாவம் செய்கிறவர்களாகி பாவிக்களாகும் வரை நாம் பாவிக்களல்ல. ரோமர் 3:23 ன்படி, நாம் பாவஞ் செய்கிற சபாவத்தை ஆதாமைப் போல் உடையவர்களாகி, நாம் பாவம் செய்கிறோம். பாவம் உடையவர்களாகி, நாம் பாவம் செய்கிறோம். பாவம் செய்கிற இந்தத் தெரிவு நம்மைக் “கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாக்குகிறது,” பொறுப்பு ஏற்கும் பிராயம்

உடைய எவரும் இதில் விடப்படுவதில்லை.

இந்தப் பகுதியில் பவுல் எபேசியர்களை “பரிசுத்தவாண்களாவதற்கு முன் கிறிஸ்துவுக்குள் விசுவாசிகளாவதற்குமுன்” அப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்ததாகக் குறிப்பிட்டார் (1:1). அவருடைய விளக்கம் மற்ற எல்லாருக்கும் பொருந்துகிறது, தேவனுடைய நோக்கத்துக்குப் புறம்பே, அன்றும் இன்றும் வாழுகிற அனைவருக்கும் பொருந்துகிறது.

பயன்பாடு

சிலுவை (அதிகாரம் 2)

கிறிஸ்துவின் சிலுவையைக் குறித்து பிரசங்கிக்க எபேசியர் 2ம் அதிகாரம் மிக அருமையாகப் பயன்படுத்தப்படுகிற ஒரு வசனப் பகுதி. சிலுவை கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலுடன் இணைக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியாதலால், அது வரலாற்றில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு நிகழ்ச்சி. மனிதனுடைய கோணத்தில் சிலுவை ஒரு முழுமையான தோல்வி. அது ஒரு யூத வாலிபன் ரோம அரசின் சிலுவையில் இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன் ஒரு புறம்பான ரோம காலனியில் மரித்த சம்பவத்தை விவரிக்கிறது. ஆகிலும், தேவனுடைய கோணத்திலே, சிலுவை ஒரு மிகப் பெரிய வெற்றிச் சின்னம். சிலுவைதான் கிறிஸ்துவை பலிசெலுத்த ஏதுவாக ஒரு பலி பீடமாக இருந்தது, அங்கே தான் (ஆத்துமாவை) இழந்துபோன மனிதவர்க்கத்திற்கான பரலோகத்தின் கதவுகள் திறக்கப்பட்டன.

சிலுவை தேவனுடைய கடந்த கால நித்திய நோக்கத்தில் அவருடைய மனதில் இருந்த ஒன்று (காண்க எபேசியர் 3:10, 11; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 13:8). அதுதான் ஆதியாகமத்திலிருந்து வெளிப்படுத்தின விசேஷம் வரைக்கும் இணைக்கின்ற ஒரு இரத்தாம்பர நூல். ஆபேல் செலுத்தின ஆட்டுக் குட்டியில் கிறிஸ்துவின் பலி நமக்குப் படம் பிடித்துக் காட்டப்படுகிறது (ஆதியாகமம் 4:4), ஆபிரகாம் ஈசாக்கை பலிசெலுத்திய காட்சியும், (ஆதியாகமம் 22:1-18), பஸ்காவின் ஆட்டுக் குட்டியும் (யாத்திராகமம் 12:3-14), மோசே உண்டாக்கிய வெண்கலச்சர்ப்பமும் (எண்ணாகமம் 21:5-9). ஏசாயாவின் பாடுபடும் தாசனைக் குறித்து வசனப்பகுதியும் (ஏசாயா 53), இஸ்ரவேலின் அனைத்து பலிகளும் அதை படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது.

சிலுவை தேவனுடைய நோக்கத்தாலும், பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசிகளின் முன்னுரைத்தலாலும், இயேசுவின் எதிர்பார்ப்பினாலும், அப்போஸ்தலர்களின் பிரசங்கத்தாலும் இடம் பிடித்த ஒன்று. இழந்து போன உலகிற்கு சிலுவை மட்டுமே ஒரே நம்பிக்கை (காண்க 1 கொரிந்தியர் 15:1-4).

சிலுவைக்கடியில் - இழந்துபோன மனிதக்கூட்டம் (2:1-3)

“அக்கிரமங்களினாலும் பாவங்களினாலும் மரித்தவர்களாயிருந்தீர்கள்” (2:1); “எல்லாரும் பாவஞ்செய்தவர்கள்” (ரோமர் 3:23); “பாவம் உங்களுக்கும் தேவனுக்கும் நடுவாகப் பிரிவினையை உண்டாக்குகிறது” (ஏசாயா 59:2); பாவம் ஜனங்களை தேவனிடத்திலிருந்து பிரிக்கிறது, தேவனிடத்திலிருந்து பிரிவது ஆவிக்குரிய மரணம். “மரணம்” என்பதன் அடிப்படை அர்த்தம் “பிரிவு” (காண்க யாக்கோபு 2:26). பாவத்தில் வாழுகிறவர்களுக்கு ஆவிக்குரிய ஜீவன்

இல்லை மற்றும் அவர்கள் நித்திய மரணத்தை மட்டுமே எதிர்பார்க்க முடியும் (ரோமர் 6:23).

ஜெய் லோக்ஹார்ட்

குறிப்புகள்

¹Kenneth S. Wuest, *Wuest's Word Studies from the Greek New Testament for the English Reader: Ephesians and Colossians* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1953), 60. ²George V. Wigram, *The Englishman's Greek Concordance of the New Testament*, 9th ed. (London: Samuel Bagster and Sons, 1903), 33–34. ³Wuest, 60. ⁴Warren Baker, ed., *The Complete Word Study Old Testament* (Chattanooga, Tenn.: AMG Publishers, 1994), 2348. ⁵Wuest, 60–61. ⁶Spiros Zodhiates, ed., *The Complete Word Study New Testament*, 2d ed. (Chattanooga, Tenn.: AMG Publishers, 1992), 882–83. ⁷Ibid., 929. ⁸R. C. H. Lenski, *The Interpretation of St. Paul's Epistles to the Galatians, to the Ephesians and to the Philippians* (Columbus, Ohio: Wartburg Press, 1946; reprint, Minneapolis: Augsburg Publishing House, 1961), 408. ⁹Wuest, 62. ¹⁰S. D. F. Salmond, "The Epistle to the Ephesians," in *The Expositor's Greek Testament*, ed. W. Robertson Nicoll (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1967), 3:284. ¹¹Wuest, 63. ¹²Ibid. ¹³Ibid. ¹⁴Ibid. ¹⁵Andrew T. Lincoln, *Ephesians*, Word Biblical Commentary, vol. 42 (Dallas: Word Books, 1990), 98. ¹⁶Wuest, 64. ¹⁷Ibid.